

Prima pars de mystica

post tot amaritudines. Philosophica vox est q̄ opposita iuxta se posita magis elucescunt. dies ex nocte. dulcor ex felle. sanitas ex infirmitate. vigilię veritas ex somniorum delusioe fit aptior. vera sensatio sapiętie p̄ frenesim vel reuersatōem stulticie dū vigilans se habz vt somnians. sed gr̄ia reddita reddit pariter z sensum verū in st̄tutis vigilia constitutū. ¶ Exaltat postremo liberat̄ a temptatōe. q̄ speciositas reddit amplior in spe fide z charitate p̄ afflatū sc̄t̄i sp̄s. cōtrariū aq̄lonis impulsib⁹. sic optabat apostolus fieri. Dñs inq̄t spei replebit vos in omni gaudio z pace in credēdo vt abūdetis in spe z st̄tute sp̄s sancti. q̄ virtus ē charitas. Ecce tres filias. Sciūt liberati post impulsus fidelitatis z despatōis / q̄ sereni postmodū fidei radi⁹ / q̄ certus innix⁹ spei. q̄ iocundior charitatis ardoz subsequunt. dum depositis de sede potentib⁹ p̄us aiam vexantib⁹ / fit dño liberante quod sequitur. Exaltauit hūiles. fit z gr̄a actio p̄ cauricū Magnificat aia mea dominū zc.

Finit Lentilogiū de impulsib⁹. z subiū gunt tractatus de theologia mystica q̄ satis faciant tercię parti p̄missiois facte in p̄hemio sex lectionū

Incipiūt considera
tiones venerabilis ac egregij sacre theologie p̄fessoris magistri Johānis de Berson cācellarij ecclie parisiē. d̄ mystica theologia

Prologus

R Enitemini z credite euāgelio
P Marci. i. Astrictit me promissio nouissima illd̄ aggredi qd̄ vestra expectatōnem repetere nūc sentio. ostēdere scilicet An cognitio dei meli⁹ p̄ penitēte affectū q̄ p̄ intellectū inuestigantē habeat. Ubi eniti d̄ beo. si forte p̄us aspirate conatib⁹ deo / poterit studiū meū caipa ad cōmunē intelligētiā deducere que sup̄ theologia mystica / hoc est occulta diuinus tradidit Dyonisi⁹ edoctus nō dubiū ab illo q̄ ait Loquimur sapientia apud p̄fectos / sapientia in myste-
rio que abscondita est. Conari p̄terea meditor si ea que de contemplatōe. meditatione. raptu. extasi. et de excessu mentis. de diuisione sp̄s et anime z similib⁹ / doctores ele-

uati scriptis reliquerūt. poterint ita palam fieri et quodāmodo reuelari. vt alij ab expertis quales rari sunt possint intelligere aut saltem fixe credere sanctos illos viros habuisse scientia longe altiorē a natura p̄muni. quos ad sup̄mentales rapuit excessus diuina cōtēplatio Dicā vero quod frequens est apud vnūquēq̄ in aggressu alicui⁹ vel i soliti vel ardui. trahi q̄ppe solet anim⁹ in varias p̄tes p̄ varietate rationū opis. Cōperi h̄ ipse pluries / noiātim i re p̄senti. ¶ Tractatur itaq̄ materia qua nulla sublimior est / nulla diuini⁹ / sed nec vlla queri difficili⁹ sicut nulla potest salubrior inueniri. vtpote in qua nostre felicitatis cardo figit̄. Cōtremni ad aspectū maiestatis hui⁹ sapientie / verens ne p̄scrutator eius volens fieri opp̄merer a gloria. Dehinc expaui ne sup̄ba p̄sumptio vexaret me. Quis eni magna molens nō impugnat̄ ab ea. Extimui deniq̄ ne de curiosa singularitate notarer quā duabus vltimis lectōibus sceleris cōdemnauit. ¶ An vero poterāt hec turbare retroq̄ flectere pedes mee inuestigatōnis ne p̄grederer / si de solis virib⁹ proprijs cōsiderē. z n̄ in eo qui dicit. Querite dñm sp̄. Si p̄terea constrict⁹ duplici officio publico nō deterrerer / aspiciēs damnatōem serui pigri abscondentis talentū dñi sui. audies quoq̄ angelū apud Thobias q̄ opera dei reuelare z confiteri honorificū est. Deniq̄ si p̄tinuisset sapiēs ea q̄ cōmemoramus non dixisset de sapiētia. Quā inq̄dens sine fictōe didici z sine inuidia cōmunico. z honestatē illi⁹ nō abscondo. ¶ Quod autē de iactantia additū est. vtinā q̄ gloriat̄ in dño glief. Quis assecurabit hō vinēs sup̄ terraz etiā si supra astra celi posuerit nidū suū / etiā si in lecto cōtemplatōis dormierit. etiā si māna deuotōis absconditū gustauerit. Quid hec omnia? Quis nō expauescat horrore vehemēti qm̄ a celi palacio detract⁹ ē lucifer a medio lapidū ignitorū sterq̄liniū dānatōis Qm̄ i die illa duob⁹ cōtrib⁹ i lecto vn⁹ assu-
met̄ z ali⁹ relinq̄t. Qm̄ demū filij isrl̄ p̄strati sunt i deserto q̄ pane celi vescebāt z inimicos suos eos q̄ mētiti sunt ei cibauit dñs ex adipe frumētī / z de petra melle saturauit eos. ¶ Ne mihi si gliaz meā q̄siero. illa proz sus nihil ē. illa nihilominus p̄denabit me. ¶ Ne si gliaz fuerō i dānatōe mea z i nihilo terreat apl̄ica tuba. Si inquit habuero p̄phetia z nouerō mysteria oia z oēs sciaz. z si

habuero oēs fidē. ita vt mōtes trāfferā / cha-
ritatē at nō habuero nihil sū. Quis at ceri?
est sine miraclo charitatē se hēre? Quid scis
paup hominū si lumē aliquod intelligēt
aut aliq̄s tepor tenuis deuotiōis videt da-
re tibi seruo neq̄s. et hoc ad vtilitatē alioꝝ vt
illuminent vel calefāt. tu v̄o instar cerei ac
ceni redigeris in cinerē. ¶ Auerte h̄ miseri-
cordissimē deus. et si de te loquendū ē. si in
te exultandū / exultemus cū tremore. et doce
amus cū hūilitate q̄redo vnicā gl̄iaz noīs
tui p̄ seruos tuos dños et fr̄es meos / q̄bus
ideo de secretis sapie tue loq̄ velle mihi vi-
deor vt dimissis interis steriliorib; studijs /
diuinitatib; aim ad multa / inflāmet eos v̄
bum spūs tui q̄rere te i simplicitate cordis
Intelligere poro q̄le ē illud. Vacate et vi-
dete qm̄ suavis ē dñs. Stimulent postreō
ip̄i nō ita soli tradere se intellectui ip̄m eru-
diēdo q̄ affectus aridus / imo passionibus
horrescēs et sordescēs deserat. Nā apud q̄s
alios aut q̄nā potius loco altero doctrina
hec de theologia mystica tradi pōt. ¶ Si
hoc ip̄m attingere qd̄ opto denegatū fuerit /
ignoscat pctis n̄ris deus / et piū qd̄ h̄c mi-
hi videor desiderū aut tollat si ip̄iū est et si
fallor / aut si recte p̄scius suz iustificet me in
iustificatōib; suis ille q̄ desiderū pauperū
exaudit / et p̄pationē cordis eoz audit auris
sua. Iudicare pup̄ illo et hūili vt nō appo-
nat vltra magnificare se hō sup̄ terrā. ¶ His
itaq; p̄locutis p̄cipue ad fodiendū de p̄fun-
do hūilitatis locū q̄ sine collapsu tota dicē-
doꝝ fabrica solidet. Et ab or̄de more diuini
mi dionysij sumēdo exorditū explicabo ma-
teria diuini p̄sideratōes seu annotatōes
in modū cap̄loꝝ q̄tinuos auditor recreet in
teruallis / et nō p̄tinua p̄fusaq; locutōe lassetur.
Nihil q̄z noui allaturus sum qd̄ neq̄at
in alijs scōꝝ libris iueniri / ab eis nimirum
qd̄ omīssum est. s; eoz sn̄ias meo or̄dine ac
v̄bis explicabo. ¶ Tractat̄ iste de mystica
theologia. xliiij. p̄sideratōes p̄tinet / et octo
pres h; seu materias p̄ncipales. ¶ P̄tia ps
est de q̄busdā p̄ambulis ad theologiā my-
sticā / a p̄ma p̄sideratōe vsq; ad nonā inclu-
siue. ¶ Secda est de natura aierōnalis et sex
potētis ei a nona p̄sideratōe vsq; ad deci-
mā septimā. ¶ Tercia ē de lumīositate dicta
rū potētiaz a decimā septia p̄sideratōe vsq;
ad vicesimā primā. ¶ Quarta de p̄teplātōe
meditatōe et cogitatōe a vicesimā p̄ma vsq;
ad. xxvi. ¶ Quinta de trib; oculis aie et de tri-

bus affectōib; correspōdētib; in. xxvi. et. xxvii. ¶ Sexta ē de acq̄sitiōe theologie mysti-
ce et de decē ei differētis ad theologiā spe-
culatiuā a. xxviii. vsq; ad. xxxv. ¶ Septia
est de amore et ei triplici p̄p̄tate. et ibi d̄ ra-
ptu et extasi a. xxxv. vsq; ad. xl. ¶ Octaua est
d̄ vi amor; q̄ amātē vnit cū deo et stabilitat
et redescere facit a q̄dragēsimā vsq; ad finē.

Bequitur prima cō- sideratio de triplici theologia. s. p̄pa symbo- lica et mystica.

a Liq̄ est theologia mystica vltra
eā q̄ vel symbolica vel p̄pa noīat
Ita em̄ separte tractauit d̄ ea sub
p̄po titulo bt̄is Dionysij. a p̄scio diuinoꝝ se-
cretor; paulo doct̄. Cū em̄ sc̄p̄sisset d̄ theo-
logia symbolica q̄ v̄tr̄ corpeis similitudinib;
trāslat̄ ad deū vt q̄ ē leo lux agnus lapis et
silia s̄m quā d̄ de oīnomi. Cū p̄trea tra-
didisset theologiā p̄p̄riā p̄ quā ex effectib;
reptis in creaturis p̄serti p̄fectiorib; ad ex-
tra p̄surgim̄ ad affirmādū aliq̄ de deo. vt
q̄ ē ens et vita a q̄ oīb; deriuatū ē esse et vi-
uere. Tandē addidit modū iueniēdi deū p̄
fectiorē ceteris q̄ p̄ abnegatōes et p̄ excessus
mētales tāq; in diuina caligie videat̄ de. H̄
est i occulto et in abscondito vbi posuit tene-
bras latibulū suū qd̄ attēdēs vn̄ ex p̄p̄his
sub assertōe clamauit. Vere tu es de absco-
ditus. p̄p̄ea h̄ liber intitulat̄ de theologia
mystica. Mysticū aut̄ interpretat̄ absconditū
Primus liber deest apud nos. Scōs aut̄
de diuinis nominibus appellatur.

Cōsideratio secūda

tractat abnegationē similitudinem et explicat
Theologia mystica in̄it̄ ad sui
doctrinā / exp̄ctis habitis ad i-
tra i cordib; aīaz deuoraz. ¶ Si
cut alia duplex theologia ex his
p̄cedit q̄ extrīsec̄ oīdūf. ¶ Locois ē oīuz
doctoz sn̄ia q̄ theologia mystica p̄cedit p̄
abnegatōes vt q̄ de nō ē leo bos lapis et.
Quis at diceret q̄ theologia mystica solaz
abnegatōes p̄fectet nihil reliquēs d̄ d̄ p̄
sitiue cognitū vel exp̄tū. Et sane cū aīa nō
nihil opet / et n̄ nihil patiat̄ in tali statu p̄sti-
tura / vt aliqd̄ exp̄iat̄ necesse ē. Illa at̄ exp̄ie-
tia q̄ intrīsec̄ h̄ neq̄t ad cognitōz ituitiua
vel imediatā deduci illoꝝ q̄ taliū exp̄tū sūt.
quēadmodū null̄ poss; docere p̄fecta itui-
tiuaq; p̄gnitōe q̄ rel̄ ē amor ap̄d illū q̄ nūq̄

Prima pars de mystica

amasset. q̄ silr res ē gaudiū aut tristitia. aut alia ex passiōibz intrinsecis aīe / si nūq̄ aliq̄ tali passiōe fuisset affectus. Hoc idē d̄ cec̄ respectu colorū. et de surdis respectu armoniaz dici solet. ¶ Has h̄o cognitōes experimentales de deo / interi⁹ vocāt sc̄i varijs nominibz. sicut p̄ rei varietate multiplicatē sūt sup̄ nūmez. Vocant autē rēplatiōem certā / sim. raptū. liq̄factōem. trāsformatiōem. vni onē. exultatiōem. iubilū. ¶ Jubilū esse supra spiritū. raptū scilicet ī diuinā caliginē. gusta re deū. amplecti sp̄sum. osculari eū. gignere de deo. et parere h̄bū. Introduci in diuinā cellaria. inebriari torrēte voluptatis. cur rere in odorē vnguentoz suoz. Audire vocē ei⁹. intrare in cubiculū. in pace in idipsū dormire et requiescere zc̄.

Consideratio tertia

animē ratiōnalis capacitates et indicia ponit et idiote recte sentiētis cognitōem docto p̄fert philosopho.

t Neologia mystica sicut in itis experimentis p̄fectiori certitudine cognitis. Ita p̄fectior atq̄ certior debz iudicari. ¶ Null⁹ ambigit aīam ratiōnalē p̄cellere / tū ī cēntia / tū in virtute et opatiōe / sup̄ q̄libz alias creaturas p̄ angelos a q̄bz miorata est paulomin⁹. Propterea si p̄ ea q̄ facta sunt cognoscit de⁹ / sempiterna quoq̄ virt⁹ ei⁹ et diuinitas / ip̄e sane ī illis effectibz vel ex illis ampli⁹ cognoscet q̄s p̄fectiores esse p̄stat / et certi⁹ qz certiores Experimentū q̄ppe quale erit ab extrinsecō certū si illd̄ quod ī intrinsecō fit nō certissimū ab aīa exp̄iente iudicet. ¶ Ex q̄bz elicio pulcrū corollariū. Qz si philosophia dicit sciētia oīs p̄cedēs ex exp̄ientijs / mystica theologia h̄e erit philosophia. Eruditioq̄ ī ea quomodolibet aliunde idiote sint philosophi recta rōe nominant. Inde christ⁹ exultās sp̄ū Cōfiteor tibi inq̄t pater dñe celi et terre qz abscondisti hec a sapiētibz et prudentibz et reuelasti ea puulis. Ita p̄ qz sic placitū est aīe n̄ meritū. Un̄ et sapiētia puulū ratiōnālis ē / et lex dei paruulis dat intellectū

Consideratio quarta

ostendit nō posse quēq̄ p̄tingere ad interiōra sp̄ūs nisi doctū et exp̄ientia refertū

t Neologia mysticā q̄uis null⁹ attingat p̄fecte ignoratis ei⁹ p̄ncipiis q̄ p̄ exp̄ientia interiorē accipiunt

Non est tñ ab ei⁹ doctrina danda v̄l accipienda desistendū. ¶ Similitudo in ceteris scientijs philosophicis facit p̄mā p̄te esse p̄spiciuā. Ignorato q̄ppe qz ignis est calidus et aq̄ frigida. aut qz eclipsis lunefit p̄ interpositōem terre diametralit̄ inter solē et lunam. et ita de silibz / conclusiōes ex talibz deducte n̄ fortirent certitudinē. nisi q̄lis habet de p̄ncipijs aut minorē. Cognitio autē p̄ncipioz in casu n̄ro si habet / habet p̄ solaz fidem et credulitatē / p̄ quā narrantibz et exp̄tis p̄sentimus. ¶ Hilomin⁹ p̄ sc̄da p̄te cōsideratiōis addam⁹ qz pauca sunt aut nulle sciētie naturales ad q̄s tractādas et addiscendas veniēt mlti q̄ talium sciētiāz p̄ncipia acceperint ab exp̄ientia p̄pa. Sed multa ex aliorū approbatis assertōibz p̄supponūt. Sic Ptolomeus in astronomia. sic Ipcras et Galien⁹ ī medicina. Sic alij ī iustis et alijs sciētijs studiosi fecisse q̄tidieq̄ facere cogscūt. Hoc viderūt Pythagoras Plato Aristoteles. et philosoph⁹ n̄ Paul⁹. Quoz p̄mus indicebat discipul⁹ suis vt p̄ q̄nquēniū silerent et dictis suis crederēt. Ali⁹ dixit sumentū esse ex credulitate cōpendiū. Terc⁹ ait addiscere oportere credere. Quare⁹ similia pene h̄ba posuit in dissimili materia Dporet inquit accedentē ad deū credere

Consideratio quinta

arguit p̄sumptōem in eruditjs et intimā exp̄ientia p̄fert oībz alijs iocūditate. sapore et p̄spicuitate.

q Via nēo scit q̄ sunt sp̄ūs nisi spiritus q̄ in ip̄o est / p̄pterea discoli sunt / et nequaq̄ mystice theologie idonei auditores / q̄ nolūt credere vt tandē intelligāt. ¶ Veritas hec tum ex se ip̄a p̄bat. tū ex autoritate p̄phetica roborat. Nisi inq̄t credideritis nō intelligetis. tū deniqz ex p̄cedēti satis patet. ¶ Illos e diuerso possibile est mltā cognoscere p̄ alioz traditionē qui fides p̄stabant eis q̄ sc̄ti viri exp̄ti talium assertūt / tā ī f̄mone q̄ ī sc̄ptura. q̄bz in nullo credere antēdite p̄cor q̄ incivile q̄ discolū q̄ impiū. Eos itaqz fallere vel le ceteros / nullo pacto suspicari patit̄ eozū veracissima sanctissimaq̄ p̄bitas. nulli lucro / nulliqz honori inhiās. nec odio v̄l alia passiōe viciosa laborās. Falli autē eos posse in exp̄ientia taliter certa qualit̄ p̄dicimus q̄s putaret. ¶ Adde qz nō vn⁹ aut alter ista dicit sed mille. imo innumere sunt assertōes

taliū cōco: dissimē dicentiū theologiā my-
sticā p̄ xp̄ientiā itimā colligi / eā quoq; lō-
ge sublimiorē / r̄ vltra q̄s dici valeat iocūdi-
orē sapidiorēq; r̄ p̄spicaciorē existere supra
ceteras cogitatōes ab extrinsecō veniētes / tā
q̄ ille serpat iter hebetes r̄ inertes. ista lib-
rimis alis circūuolans r̄ euolās sup̄gredi
atur vniuersa. ¶ Q; si null⁹ est q̄ sibi discre-
di de suis xp̄ientijs interiorib; asserēt fer-
ret equo animo q̄s inciuile sit r̄ irrōnabile /
imo q̄s destructiuū oīs social̄ ciuitus iter
homines sit r̄ talib; summe pb̄itatis et
excellētie viris fides neget. ip̄i viderint q̄
non credūt.

Consideratio sexta

ostendit affectōnes internas nō posse ple-
narie verbis xp̄imi.

Peratōnes interiores p̄sertim i
affectu non ita clare p̄ferūt / nec
ita possunt scriptis tradi sic sen-
tiunt. Et hec est rō quare ap̄lus
dixit se audisse archana v̄ba / q̄ non licebat
homini loq; / qm̄ illa min⁹ potuit tradere (be-
ato Dionisio. exēpli gr̄a) q̄s accepit. Rur-
sus bt̄us Dyoni. p̄p̄cepit ex v̄bis ap̄licis
q̄s scriptis derelinq;re fas habuit. Cur⁹ rei
sensibile exēplū ē in specul̄ semet q̄dā or-
dine aspiciētib;. Obscurior itaq; est imago
in p̄mo speclo q̄s res ip̄a. imago deide pri-
me imagis subobscurior est in scdo speclo.
r̄ ita deinceps in terciō q̄rto r̄ ceteris. q̄us-
q; mutua reflexio cesset euanesceat.

Consideratio septia

ponit causam iudicioz quō errat circa do-
ctorū traditōes q̄ vident̄ p̄trarie / cum sint
summe intelligibilib; p̄cordes.

Difficile est hoiem min⁹ xp̄tuz
deutorū affectuū p̄ in eoz dis-
putatōe eruditū inueniri. Capi-
am⁹ ex similitudinib; argumētum

Medicina q̄dē multa p̄tinet q̄ in sol⁹ xp̄e-
rientijs fundata sumptaq; sunt. Altamen
nihil phibet quosdā inxp̄tos taliū melio-
res eē ratiocinatores xp̄tis. qm̄ i cecis a na-
tiuitate pōt esse cognitio ratiocinatiua ma-
gna de multis q̄ p̄ visum solū p̄mit⁹ habi-
ta sunt a multis alijs. Ita enī de beato di-
dimo ceco tradit̄ interp̄es ei⁹ Hiero. q̄ in
disciplinis illis que visu capiunt. vt sunt
mathematice sciētie fuit eruditissimus / q̄s
sciās multos videntū ocul⁹ suis cōstat pe-

nitus ignorare. Cur igit̄ in re n̄ra par euen-
tus negabit / vt hō paz vel nihil deuotus.
possit aliorū deuotozū scripta studere / p̄fer-
read inuicē vnū ex altero p̄cludere v̄l elice-
re / impugnare v̄l fulcīre. Hoc itaq; mō de
fidei articulis vtiq; nō xp̄tis quotidianū
exercitiū theologicē scole facit. ¶ Hec cōsi-
deratio iuncta ceteris facit p̄cordiā iter di-
ctā sanctorū q̄ rixari vident̄ ad inuicē. q̄bus
dam dicētib; q̄ soli boni et deuoti cognitū-
onē dei verā accipiūt / alijs cōtradictōib; multos ex
p̄his paganis. multos q̄s ex the-
ologis neq̄ssimis scire plura de deo nimiz
cū ip̄i demōes credūt r̄ p̄tremiscūt. Primi
itaq; d̄ scia xp̄imentatiua theologie mysti-
ce. Alij de ratiocinatiua theologie symboli-
ce vel p̄pe vel etiā mystice loq; volunt.

Consideratio octa

ua ostendit fructū hui⁹ libri. r̄ quō in ea er-
ratur q̄ eā tradūt v̄l tradiderūt. r̄ quō sit v̄l
a q̄bus examinanda.

Expedit scholasticos viros etiā p̄
deuotōis xp̄tos i scriptis deu-
t̄ theologie mystice diligēter ex-
erceri dūmō credāt eis. Hoc iō

dicūt primū / quia q̄s nouit si tandē ip̄is ex
familiarī tali colloctōe aggenerabit vt so-
let q̄dā amor r̄ ardor xp̄iendi ea q̄ sola in-
terim fide tenēt. r̄ q̄ docta rōcinatōe p̄ferūt
adinuicē. Ignitū eloquiū tuū vehemēter
ait p̄s. Et seru⁹ tu⁹ dilexit illud. Quis aut̄
appropinquērit igni et vestimēta ei⁹ nō ar-
deant v̄l calefāt. ¶ Rursus ali⁹ fruct⁹ est p̄
illis quos p̄dicatio sumpta ab hmōi doct̄
na poterit accēdere ad amorē dei iā p̄conce-
ptū / remanēte etiā frigidō p̄ctore ei⁹ q̄ loq;
tur. vt ex voce pice que se nō intelligit venit
hō audiēs ad p̄cept⁹ silēs q̄les essent si vo-
ces hmōi articlāte ab hoie formarēt. ¶ De-
niq; p̄ptū est ml̄tos h̄fe deuotōem h̄ n̄ fm̄
sciam. q̄les p̄culdubio p̄missimi sunt ad er-
rores / etiā sup̄ in deuotos si nō regulauerūt
affectus suos ad normā legis xp̄i. Si pre-
terea capiti p̄p̄o / p̄p̄e. s. prudētie inhe-
runt / sp̄reto aliorū cōsilio. hoc in begaritis
r̄ ture lupinis manifestū fecit xp̄ientia / dū
itaq; seq̄bant̄ affect⁹ suos sine regula r̄ ordi-
ne. postposita lege xp̄i. p̄sumptio neq̄ssima
p̄cipitauit eos. vt dicerēt hoiem postq̄s ad
pacē tranq̄llā sp̄s puenisset absolutū esse
legib; diuioz p̄ceptorū. quā pacē i eis cau-
sabat āgel⁹ sathane trāfigurās se i angelū

Secunda pars de mystica

lucis. hoc modo similis pacē valde simile illi paci quā apl's dicebat oēm exupare sensū. Propterea necesse est p argutōe aut directōe taliū esse viros studiosos in libris eoz q̄ deuorōem habuerūt fm sciam. ¶ Eos nihilomin⁹ cōmonitos velim ne citi⁹ debito dānare p̄sumāt psonas deuotas simplices i suis affectib⁹ admirādis vbi nihil aduersum vl' fidei vl' bonis morib⁹ palā inueniunt. s; aut venerent incognita sub silērio suspensam tenētes sniam. aut p̄silio peritōzū examina da remittāt. pitiores autē sunt q̄s vtrāq; instructio reddit ornatos vna intellectus et affect⁹ altera. q̄les fuerūt Aug⁹. sanctus Tho. Bonauētura. Guilhelm⁹ parisiensis. et ceteroz admodū pauci. Qui rari tatis causāz iferi⁹ afferre conabimur. ¶ De niq; additū est i p̄sideratōe/dūmō credant eis. Alioq̄n ipi talia scrutātes d̄ficierēt serutinio. et nō nisi laq̄os infidelitatis sibimet acq̄rerent/et densiorib⁹ tenebris circūuoluti cecarent.

Secūda pars prin

cipalis est de natura aierōnalis et ser potētis eius. A nona p̄sideratōe vsq; ad decimā septimāz. Ordine p̄o nona p̄sideratio modū ostendit p̄cedendi in hoc ope. exclusis minus seruitib⁹ p̄posito manens circa anime p̄prietates.

De Expedi ad ipi⁹ theologie mystice cognitōem speculatiuā acquirēdā/naturā aierōnalis et potētias tā cognitiuas q̄ affectiuas cognoscere. ¶ Cōsideratio hec de se p̄spicua est. quoniā ignorata natura ignorānt et passiones. ¶ Positis ergo eis q̄ oñdunt aliquā esse theologia mysticā/tradēdo sub q̄dā generalitate quēadmodū p̄sit et p̄ q̄bus p̄sit suū studiū eniti/volum⁹ adducere in cōmunē intelligentiā (si deo annuerit) qualis sit hec theologia mystica et in q̄ vi anime reponit. qua rōe p̄parat/q̄ fructu q̄ve sine p̄quiri/q̄ fieri ignorata aie natura nullo pacto p̄t. ¶ Et qm̄ doctrine mod⁹ fuit/vel vsq; ad p̄ma p̄ncipia p se nota/vel vsq; ad simplices rez q̄d dirates eas a cōfusiōe accidentiū/et ab inuolutōne circumstantiaz for̄insecarz denudādo. placz h loco ipam simplicē aie substātiā secernere q̄d ammodo i varias denoiatōes/ iuxta multiplicitatē effectiū ab ipa eadē p̄ducibiliuz

vt dicat talis. qz taliū elicitū est. et altera qz aliorū. ¶ In hoc itaq; mihi vident for̄malizātes agere laudabiliter docte et acute/ qz resolutōes h̄mōi q̄ant fieri quēadmodū apud mathematicos abstractio a motu et a materia. fit etiā abstractio puncti a trina dimēsiōe lineae a duplici et superficie ab vna. ¶ Attū dū affirmāt vltra qz p̄ter oēm opatōnem intellectus illa sunt in reb⁹ talit̄ penitē q̄liter intellect⁹ abstrahens ea imaginat/ qz sunt vniuersaliter/ qz distincte eternalz et cetera filia. Ego p̄culdubio tota snia dissentio ab eis/ qz nō intelligo q̄ rōe istō dictū p̄sertim in diuina simplicitate p̄ p̄o possit vl' sano sustineri. neq; p̄p̄tea abstrahentiū est mendaciū. qm̄ et si nature rez sic se habeāt vt intellect⁹ negocians circa eas possit vti talib⁹ abstractōib⁹ ad faciliōrē. intelligentiā nihilomin⁹ scire debent nō taliter distigui rē eadē q̄lit̄ p̄ter eam intellect⁹ indistinctā secernere. Alioq̄n res eadē a seip̄a reali distinctōe differret. Ita enī p̄ter intellect⁹ p̄cipe (ex empli grā) qz volūtas p̄ductiua volitōnis differt realit̄ a voluntate que volitōne elicit/ sicut qz in eadē cēntia aie/ intellectus et volūtas exites ab eadē cēntia quolibet ex p̄te rei distinguūt. Sed hec mat̄ia minus vtil' est q̄ vt nos sua ipugnatōe lōgiori sermone detineat. Ab artistis p̄terea logic⁹ et methaphisicis poti⁹ q̄ a theolog⁹ p̄supponēda vtilit̄ daq; ē. p̄sertim dū de theologia mystica f̄monē habeamus. ¶ Dicam⁹ q̄ de ania rōnali qz ipa p̄ diuersitate officiozū et agibiliū distinctas vires habz. distinctas in quā nō resed noie. Ita ē p̄triosa ē/ ita fecūda q̄dāmodo ipa eadē existēs/ quēadmodū si contineret in se tales p̄tutes realit̄ vl' aliter ex p̄te rei differētes. imo eo ampli⁹ qz virtus nō tā vnita q̄ vnita fortior est seip̄sa disp̄sa. sicut sapiētia i deo p̄fectior est fm deductōem/ vt Aug⁹. vult locis pl̄imis de trinitate. qz est fortitudo/ iusticia et bonitas. et ita de ceteris p̄fectiōib⁹ q̄ si ab eis q̄libet distinctōe secernat. Qui alit̄ capiūt viderit q̄ recte. Ego sane nō capio. ¶ Attū sic vtmur in p̄posito q̄li vires aie cēt penitē in natura distincte/ diuidētes p̄mo aiām ratiōnalē in itelligentiā simplicē. scdo in rōez. tercio in sensualitatē vl' aialitatē vel potētā cognitiuā sensuālē. et q̄ ad vires cognitiuas/ et quo ad affectiuas p̄portionabiliter. Primo in synderisim seu mentis apicē Secundo in volūtatē vl' appetitū rōnalē.